

til Nytte. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem for Næsby (A. Hage) talte saa ilde om det Slags Skandinavisme, som speculerede i Smør. Vi see jo ofte, at den første Begyndelse alligevel begynder med saadanne simple materielle Ting, og at man igjennem saadanne Forbindelser bliver nøie bekendt med hinanden, og saaledes kunde maaskee den forunderlige Skræk, som ofte findes i Sylland baade for Normænd og Svenske, forsvinde ved nærmere Bekjendtskab med dem. Jeg sætter saaledes ogsaa Priis paa Forbindelsen i national Henseende, og det er ikke vist, at den gode og sunde Skandinavisme er bedst tjent med, at den altid bliver os tilført fra Kjøbenhavn. Og nu denne Udvikling af Jernbanevesenet, som jeg tør haabe vil være den umiddelbare Følge af denne Lovs Fremme, den vestjydske Jernbane. Jeg troer, at dersom det ikke lykkes os at faae et jydsk Havneanlæg — hvad jeg dog meget skulde haabe —, da vilde det være endnu mere nødvendigt, at vi faae en Jernbane i det vestlige Sylland, thi da vil det være endnu mere nødvendigt, at Befolkningen derved drages nærmere til det, som man har kaldet — og som jeg indrømmer er — vort eneste Hovedpunkt for det industrielle, commercielle og aandelige Liv, nemlig Kjøbenhavn, og faae vi en Havn, ligger det lige for, hvilken materiel Betydning det vil have for en meget stor Deel af Sylland, som nu maa sende sine overflødige Varer af Smør og Kjøb ofte for Exempel fra den sydpstlige Deel af Sylland over Aarhus omkring Skagen og til England, hvilket jo meget fordyrer Varerne og gjør at de ankomme i en flettere Tilstand, end de ellers vilde komme, naar de kunde sendes mere directe. Det vil have en stor Betydning og føre til, at man ogsaa vil faae andre mere directe Handelsforbindelser i England i Retninger, hvor Syberne nu gaar sydpaa. Vi gaar sydpaa, uagtet Kjøbenhavn ganske vist i flere Henseender har søgt med Held at drage Syberne til sig, men de gaar desværre, troer jeg, endnu altfor meget sydpaa og ville vedblivende gjøre det, saalænge som Kjøbenhavn, som det synes, vedblivende vil være en større, om jeg saa maa sige, Theoretiker end Practiker, thi det kan ikke nægtes, at der er flere Hensyn, der tyde paa, at Kjø-

benhavn endnu ikke har udviklet sig saaledes i flere Retninger, som det kunde ønskes for et Land, der kun har dette ene Hovedpunkt for sit commercielle Liv. Fra hvilken som helst Side jeg end seer dette Lovforslag, saa forekommer det mig, at det maa anbefales til videre Fremme, og jeg er tilbøielig til at slutte mig til, hvad der er utalt af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab), at det var meget ønskeligt, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag — thi det opfattede jeg var hans egentlige Anskuelse — ogsaa fik fastslaaet, at vi i en jevn og hurtig Følge efter den Bane, der her er foreslaet, skulde have en Vestbane og en sydlig Everbane. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

Tugen: Naar 1ste Behandling af en Sag som denne har truffet saaledes i Langdrag, at den er kommen ind paa det andet Møde, kan det ikke være andet, end at ærede Medlemmer maa være noget trætte af den, og naar man er i det Tilfælde, hvori jeg nu er, idet jeg har tilladt mig at begjære Ordet alle-rede under det første Foredrag om denne Sag, kan det heller ikke mangle, at en Deel af det, jeg kunde ønske at sige, iforveien er fremsført. Da imidlertid Ordet nu er naaet til mig, skal jeg dog benytte Leiligheden til at fremsætte nogle Bemærkninger, men jeg skal gjøre det saa kort som muligt. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Sorgenen), der jevnlig glæder os med smukke Villeder, anførte iforgaars eet, som jeg skal tillade mig at optage, til en Sammenligning mellem de 2 Arter af Jernbaner, der havees, nemlig de saakaldte lette og de svære Jernbaner, eller, som det ærede Medlem kaldte dem, de bred- og de smalsporede Jernbaner, hvilket Udtryk dog ikke er fuldkommen correct, idet vi maae lægge Mærke til, at der her i Lovudkastet netop er nævnt en let bredsporet Bane. Han brugte det Villedet at sammenligne dem med de 2 Slags Befordringer, en Fragtvogn og en let Censpændervogn, og sagde da, at det forekom ham, at vi her i Landet havde været tilbøielige til at benytte de tunge Fragtvogne, hvor vi kunde komme frem med lette Censpændervogne. Det ærede Medlem brugte et andet